

■ УДК 781.7:398.8

Г. М. Бреславец, старший викладач, аспірант, Харківська державна академія культури, м. Харків

**ЗНАЧЕННЯ НАУКОВОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОГО ТЕКСТУ
В ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ СУЧАСНИХ МОЛОДИХ
ЕТНОМУЗИКОЛОГІВ: МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ**

Розглядаються проблеми наукової реконструкції фольклорного тексту в сучасному культурному просторі та надається їй визначення; обґрунтовано провідні напрями наукової реконструкції фольклорного тексту: теоретичний та практичний, висвітлено їх специфіку; виявлено принципи та методологію впровадження наукової реконструкції фольклорного тексту в професійну і творчу діяльність молодих етномузикологів, їх дослідницьку, педагогічну та сценічну практику.

Ключові слова: фольклорний текст, наукова реконструкція фольклорного тексту, народнопісенна творчість.

Г. Н. Бреславец, старший преподаватель, аспирант, Харьковская государственная академия культуры, г. Харьков

**ЗНАЧЕНИЕ НАУЧНОЙ РЕКОНСТРУКЦИИ ФОЛЬКЛОРНОГО ТЕКСТА
В ПРОФЕССИОНАЛЬНОМ СТАНОВЛЕНИИ СОВРЕМЕННЫХ МОЛОДЫХ
ЭТНОМУЗЫКОВЕДОВ: МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ**

Рассматриваются проблемы научной реконструкции фольклорного текста в современном культурном пространстве, обозначено ее определение; обоснованы ведущие направления научной реконструкции фольклорного текста — теоретическое и практическое, освещено их специфика; выявлены принципы и методология использования научной реконструкции фольклорного текста в профессиональной и творческой деятельности молодых этномузиковедов, их исследовательской, педагогической и сценической практике.

Ключевые слова: фольклорный текст, реконструкция фольклорного текста, народно-песенное творчество.

G.M. Breslavets, Senior Teacher, postgraduate, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv

**THE SIGNIFICANCE OF SCIENTIFIC RECONSTRUCTION OF THE
FOLKLORE TEXT IN PROFESSIONAL FORMATION OF THE MODERN
YOUNG ETHNOMUSICOLOGISTS: METHODOLOGICAL ASPECTS**

The article deals with the problem of scientific reconstruction of the folklore text in the modern cultural field. The author provides theoretical and practical focus areas for scientific reconstruction of a

folklore text and substantiates the main principles and methodology of implementing the scientific reconstruction of the folklore text in the studying and performing activity of young ethnomusicologists. Their implementation into researching, teaching and performing practicum is suggested.

Key words: folklore text, scientific reconstruction of the folklore text, art of the national song.

Постановка проблеми. Проблеми збереження традиційної народнопісенної культури щороку актуалізуються. Безперервна передача традиційної інформації з покоління в покоління, на жаль, уже є рідкістю. Національна традиційна культура безумовно зазнає втрат. Саме тому важливого значення набувають професійні складові вивчення, опрацювання, відтворення та пропагування фольклору в суспільстві. Основами цієї культурницької діяльності є навчальний процес та його методичне забезпечення у вищих навчальних закладах мистецтва і культури, мета яких — не тільки виховання безпосереднього ставлення до автентичної цінності народного співу та виконавства, а й сприйняття музичного фольклору як явища культури в історичному та сучасному контекстах.

Останні дослідження та публікації. Методичні засади наукової реконструкції фольклорного тексту (далі — НРФТ) як складової сучасного фольклористичного процесу в культурному суспільному житті розглянуті у фундаментальних працях видатних учених радянського періоду: М. Бахтіна, Ю. Лотмана, Б. Путилова, М. Толстого, І. Земцовського, В. Гошовського, Е. Алексеева, С. Неклюдова; українських сучасних етномузикологів: С. Грици, А. Іваницького, О. Мурзіної, О. Бенч-Шокало; фольклористів, котрі поєднують дослідницьку, викладацьку та виконавську діяльність: Є. Єфремова, І. Клименко, Г. Коровниченко, М. Хая, Б. Луканюка, О. Смоляка, В. Осадчої, Л. Новикової, Г. Лук'янець, М. Семенової та ін.

Мета статті — визначити специфіку сучасної наукової реконструкції фольклорного тексту та її основні напрями; розглянути методичні аспекти впровадження наукової реконструкції фольклорного тексту в навчальний процес і сценічну практику сучасних молодих етномузикологів (на прикладі творчої діяльності студентів кафедри українського народного співу ХДАК — учасників фольклористичного гурту «Фарби»).

Сучасний культурологічний підхід полягає в розгляді цієї проблематики на рівні фольклорного тексту (далі — ФТ).

Фольклорний текст (як текст у вузькому розумінні) є конкретною формою прояву традиційної народної творчості, джерелом інформації (текст-код), яку зафіксовано в письмовому вигляді (занотований запис), або технічними засобами (аудіо-, відеозапис). Інтерпретацію фольклорного тексту можна узагальнити як процес його реконструкції, який диференціюється за різновидами.

Провідною формою репрезентації народнопісенної усної традиції в навчальному процесі нині є виконавський фольклоризм, який спонукає до ретельного вивчення всіх аспектів утілення ФТ виконавцями — учасниками репродуктивних та навчальних фольклористичних гуртів. Та обставина, що в складі такого колективу немає носіїв традиції, вможливорює використання інших засобів відтворення народної пісенності та, врешті-решт, — інших умов побутування фольклору.

Виконавський аспект розглядається в положеннях наукових праць сучасних українських фольклористів. Первісне та вторинне виконання — автентичний та вторинний («секундарний») фольклор, згідно з визначенням видатного вітчизняного етномузиколога С. Грици, є тією межею, що розділяє два способи репрезентації фольклорної традиції: «Поміж автентичним та вторинним фольклором є ланка, яку можна назвати «професійною реконструкцією фольклору». Її суб'єкт — це переважно навчально-експериментальні фольклорні ансамблі, <...> сценічна реконструкція автентичного фольклору — пісень, обрядів, народно-інструментальної музики, хореографії тощо» [2, с. 209–210]. Термін «реконструкція автентичного фольклору», що використовується в українській етномузикології, запропонований С. Грицею ще в 1995 р.

Щодо професійної фольклорно-виконавської практики, слід звернутися і до твердження М. Хая, котрий зазначає, що «основні методичні і творчі засади науково-виконавського фольклоризму: співати і грати так, як в оригіналі, з метою вивчення, популяризації та власної сублімації, духовного очищення-катарсису». Дослідник визначає фольклоризм як форму, що «використовує народну пісню та традиційну інструментальну музику для трансформації в новій художньо-естетичній якості. Інакше — це вторинна переробка та реконструкція (підкр. Г. Б.) автентичного фольклорного матеріалу» [6, с. 16].

Таким чином, особливості науково-фольклористичної діяльності сучасних учених дозволяють розглядати специфіку взаємодії

двох провідних напрямів реконструкції ФТ — наукової та виконавської, де НРФТ являє собою водночас процес відтворення фольклорного матеріалу і метод, за допомогою якого визначається специфіка реконструкції (реконструювання) ФТ. Виконавська реконструкція є результатом цього процесу (саме реконструкція).

Наукова реконструкція фольклорного тексту (далі — НРФТ) — це: 1) вид науково-дослідницької діяльності; 2) метод, за допомогою якого здійснюються збирання (дослідницько-польова робота), вивчення (структурно-прагматичний аналіз) та відтворення (реконструкція) фольклорного тексту.

Наукова реконструкція фольклорного тексту має два напрями — теоретичну НРФТ та практичну НРФТ.

Специфіка теоретичної НРФТ пов'язана з дослідженнями актуальних проблем історії та теорії музичного фольклору, теорією автентичного виконавства, найважливішими питаннями генезису та розвитку народнопісенної традиції в контексті процесів ідентифікації й інтегральності у світову та європейську художню культуру.

Провідні форми теоретичної НРФТ можна визначити як: а) реконструкцію втраченого ФТ за фрагментами зібраних фольклорних матеріалів від інформанта (це стосується відновлення вербального тексту, багатоголосної фактури, варіантів мелострофи); б) реконструкцію ФТ за формами побутування, що зумовлені сучасною культурною ситуацією, коли традиція не домінує (вербальний текст, розспіваний згідно з канонами міського виконавського стилю); в) реконструкцію локальної манери співу на території, яка зазнала переривання традиції з певних соціально-історичних причин.

Слушну думку висловив Е. Алексеев наприкінці 80-х рр. ХХ ст. щодо експериментальної складової в роботі фольклориста: «Суть експерименту у фольклористиці — у роботі на межі між фольклорним та нефольклорним: у цілеспрямованому регульованому вході у фольклорну ситуацію та виході з неї, в моделюванні в польових чи лабораторних умовах тих чи інших її етапів, сторін та особливостей, моделюванні, що здійснюється відповідно до визначених дослідницьких завдань, зрештою — у свідомому впливі на розвиток фольклорної ситуації в цілому» [1, с. 21].

Під сферу експерименту підпадає та форма наукової реконструкції, де процес відбудови традиції відбувається з причин зникнення на певній території спадкоємності від носія до носія, або змінення географічного проживання жителів цілого села (або

значної його кількості) за певних соціально-історичних умов. Така реконструкція здійснюється за допомогою фольклористів-фахівців, котрі впроваджують вивчення («згадування») традиції за архівними фольклорними матеріалами (цього села, регіону), чи повністю реконструюють локальну традицію завдяки перенесенню традиційного матеріалу з інших селищ обраного регіону на споріднену локальну традицію. Наприклад, дослідження етномузиколога В. Осадчої осередків Харківщини та впровадження цього методу у виконання репрезентантів селищ Харківської області. У с. Одноробівка Золочівського району відтворення місцевого фольклору відбувалося спочатку на базі дитячої групи фольклорного колективу «Джерело Слобожанщини» (80-90 рр.), а надалі відбілося в репертуарі сформованого з їх вихованців фольклористичного жіночого гурту «Горлиця». Основою реконструйованого фольклорного репертуару гуртів стала репрезентація пісенної традиції видатних виконавиць — тріо сестер Білокіз, котрі переселилися з Шишацького р-ну Полтавської області в 70-х рр. ХХ ст.

За іншим принципом В. Осадча здійснила наукову реконструкцію репертуару с. Лиман Зміївського р-ну. Вона використала певну частину пісенних текстів із власного архіву фольклорних матеріалів, записаних від попереднього покоління носіїв традиції цього села. Результатом цієї науково-творчої діяльності стало повернення селу його власної традиційної культури, яка відновлюється нині вже наступним складом виконавиць середнього віку фольклорного колективу «Калинонька».

Вивчення механізмів впливу зовнішніх обставин побутування традиції, пов'язане зі зміною місця проживання жителів окремого села та методів, які спрямовані на максимальне збереження локальної традиції, є основою дослідницької діяльності київських фольклористів, серед котрих — Є. Єфремов, І. Клименко, Г. Коропниченко (наприклад, збереження локальної традиції переселенців з Чорнобильської зони відчуження).

Логічним продовженням процесу відтворення ФТ є виконавська реконструкція фольклорного тексту (далі — ВРФТ), що являє собою провідну форму науково-творчої діяльності сучасних етнографів, етномузикологів, фольклористів та виконавців фольклорного напрямку. Нині вони відповідають високим професійним вимогам сучасного традиційного виконавства саме тому, що мають науковий досвід та використовують системний підхід під час вивчення специфіки виконавської етномузичної діяльності.

Виконавська етномузична діяльність оснований на принципах творчого відродження автентичних музичних та вербальних текстів, віднайдених у процесі збирацької та науково-дослідницької роботи, осягнення їх специфіки та продуманого професійного відтворення, відповідно до регіональних, жанрових та стильових особливостей цих текстів. Набуває актуальності саме збережувальна функція, що базується на принципах адекватного відтворення та ретрансляції фольклорної виконавської традиції. Такі характеристики відбиваються в репродуктивному типі ВРФТ.

Специфіка практичної НРФТ — творче засвоєння автентичної народної музичної традиції. Безпосереднім продовженням та підсумком такої дослідницької діяльності є науково-виконавська реконструкція ФТ, що реалізується в сучасних сценічних формах. НРФТ розглядається як основа виконавсько-дослідницької діяльності сучасного музичного виконавства — вокального, інструментального, навіть частково хореографічного та драматичного («об'єктового театру») фольклористичного напрямку.

НРФТ впливає на методичні засади фольклористичної діяльності молодих етномузикологів — як у процесі навчання, так і в майбутній педагогічній, просвітницькій та професійній виконавській діяльності. Науково-дослідницька діяльність фольклористичного напрямку як вид НРФТ має такі основні форми: 1) експедиційно-польова (збирацька) робота, що сприяє формуванню інтересу до вивчення особливостей місцевої народної манери співу та гри на музичних інструментах; 2) документування зібраних експедиційних матеріалів та їх архівування, класифікація для подальшого науково-практичного опрацювання; 3) науково-дослідницька (теоретична) робота — структурно-прагматичний аналіз фольклорних матеріалів для написання курсових, магістерських робіт та тез до науково-практичних конференцій.

Ще в другій половині ХХ ст. видатний український учений-фольклорист В. Гошовський, педагог Львівської державної консерваторії ім. М. Лисенка (1961-69 рр.), запропонував для професійної підготовки студентів «Проект покращення науково-дослідної роботи фольклорної секції СНТ консерваторії», в якому окреслив такі методичні засади науково-дослідницької фольклористичної діяльності: «1) навчити студентів збирати, записувати та розшифровувати записи народних пісень, тобто, дати основи самостійної збирацької роботи в терені; 2) дати студентам основи методології науково-дослідної роботи; 3) навчити студентів самостійно

мислити, шукати, досліджувати і вирішувати проблеми музичної фольклористики; 4) систематично розширювати їхній теоретичний кругозір проведенням лекцій та вільних творчих дискусій» [4, с. 24]. Ці традиції зберігаються донині та набули розвитку в регіональних фольклористичних школах, лабораторіях фольклору.

Функції студентської науково-дослідницької діяльності, які є основними в осягненні фольклорної традиції, — комунікативні, виховні, професійно-аналітичні, професійно-виконавські та культуротворчі.

Розглянемо досвід студентів — учасників фольклористичного гурту «Фарби» (ХДАК) як приклад упровадження НРФТ на власному педагогічному досвіді автора статті й у виконавській діяльності.

У навчальній та дослідницько-виконавській практиці студентів — учасників фольклористичного гурту «Фарби» ХДАК сформувалася, підтверджена роками (гурт створено у 2001 р.) тенденція системного підходу до вивчення та репрезентації народнопісенної традиції регіонів України, зокрема Слобожанщини (Харківщини, Сумщини), Полтавщини, Дніпропетровщини, частково Київщини та Рівненщини.

Серед навчальних дисциплін спеціалізації «народний спів», що надають можливості ретельно вивчати різноманітні аспекти фольклорного тексту: теоретично-методичні: «Українська народна музична творчість», «Музичний фольклор Слобожанщини», «Методика викладання спецдисциплін»; практично-аналітичні: «Транскрипція народної музики» та практично-виконавські: «Вокальний ансамбль», «Сольний спів», «Практикум» і «Сценічний рух».

Навчальний комплекс спецдисциплін, розроблений на кафедрі українського народного співу ХДАК, дозволяє студентам здобути та набуті багатовекторний спектр знань та навичок для подальшого засвоєння зразків народнопісенної традиції:

- робота з друкованими фольклорними текстами зі збірок фольклору відомих учених-фольклористів, серед котрих — «Пісні Слобідської України» В. Ступницького, «Українські народні пісні» О. Стеблянка, «Обрядовий фольклор Слобожанщини. Сумський регіон» В. Дубравіна, «Пісні Слобідської України» Л. Новикової (частини I – Харківщина та II — Лебединщина (архів О.Стеблянка)), «Хрестоматія з українського музичного фольклору» А. Іваницького, «Пісенний фольклор Слобожанщини» О. Щетинського та ін.;

- робота з аудіо- та відеозаписами традиційної музики, де презентовано солоспів та гуртове виконання носіїв народнопісенної традиції (Н. Овечко, Н. Прокопової, Г. Попко, Н. Роздабари, В. Прядки; П. Жадана; фольклорних гуртів: «Древо» с. Крячківка, с. Ключниківка з Полтавщини, «Калинонька» с. Лиман, с. Киселі, с. Новий Мерчик, с. Чемужівка, с. Гетьманівка з Харківщини) та професійних виконавців гуртового співу (серед яких: учасники фольклорних дослідницько-етнографічних гуртів: «Древо», «Божичі», «Муравський шлях», «Обереги», «Веснянка», «Крालиця») та солоспіву (Є. Єфремов, І. Клименко, Г. Коропниченко, І. Фетисов, С. Карпенко, Г. Лук'янець, М. Семенова, В. Осадча, О. Шишкіна, В. Осипенко);

- опрацювання матеріалів з власних фондів викладачів кафедри українського народного співу ХДАК, зокрема В. Осадчої, Г. Брєславець; архівних матеріалів (у друкованому й аудіоформаті) ХООМЦКМ, серед яких — серія публікацій фольклорно-етнографічних матеріалів «Муравський шлях»; фольклорно-експедиційні матеріали Д. Лебединського, Н. Олійник;

- матеріали, зібрані під час фольклорних експедицій випускниками кафедри (Т. Непша, Л. Поліщук, Г. Коношко);

- матеріали, зібрані під час проведення фольклорних фестивалів («Покуть», «Берегиня», «Печенізьке поле», «Сьогодні Купала, завтра Івана», «Співочі тераси» та ін.), творчих зустрічей з репрезентантами усної традиції («Фольклорні вітальні», «Пісні одного села»).

У практиці роботи зі студентами-виконавцями методи НРФТ успішно впроваджуються і сприяють удосконаленню навчального процесу. Науковий підхід визначає головну мету такої роботи — удосконалене та ретельне вивчення специфіки побутування фольклорного зразка (його жанру, специфіки регіональних особливостей виконання в традиції) та можливі варіанти його репрезентації в контексті виконавської реконструкції. Особливо це стосується аналітичної роботи з архівними матеріалами: «Під час аудиторних занять все, що супроводжує акт усного виконавства, треба спробувати відтворити (наприклад, за допомогою аудіовізуальних засобів) або хоча б прокоментувати <...> Звісно, втрати великі: студент не бере участь в живому спілкуванні — він споглядає навіть не реконструкцію, а «реконструкцію реконструкції» [5, с. 82].

Засвоєння техніки транскрипції сприяє можливості залучити до відтворення логіку розспіву ФТ як зразка самобутньої культурної

спадщини. Це надає студентам слуховий та зоровий досвід сприйняття під час фольклорного (вокального, інструментального) твору в занотованому вигляді. Під час транскрипції акцентується на структурних, етнофонічних та стильових особливостях твору, що сприяє його належному відтворенню на професійній сцені: «Знання та навички дисципліни «Транскрипція народної музики» формують у студентів адекватний в культурно-історичному відношенні рівень сприйняття і відтворення жанрів фольклору» [3, с. 4].

Практична форма НРФТ упроваджується у творчій практиці студентів під час знайомства зі співаками-репрезентантами. Особливо важлива форма «фольклорних віталень», запроваджених науковими співробітниками ХООМЦКМ, де студентським фольклористичним гуртам пропонується участь разом з іншими професійними дослідницькими колективами (тематичні концерти, цикл програм «Пісні одного села»). Починається робота над ФТ саме за методикою НРФТ: ретельне вслуховування в аудіо-записи (перегляд відеоматеріалів) обраної пісні з подальшим транскрибуванням; з'ясування специфічних елементів наспіву (особливості інтонаційної, фактурної, ритмічної складових) та діалектних особливостей вербального тексту; намагання як найточніше відтворити першоджерело у власному виконанні, тобто реконструювати ФТ.

Перспективною формою впровадження наукової та виконавської РФТ у творчому студентському житті є участь у сценічних проектах разом зі студентами театрального факультету ХДАК. Створення фольклорних вистав «Весна прийде!...» (реж. В. Гориславець), «Вертеп», «Як у нас на Україні...» (реж. С. Гордеев, В. Бугайова) надало можливості учасникам гурту «Фарби» прийняти безпосередню участь у сценографії, внести реконструйований ФТ у контекст обрядового драматичного дійства, вивести фольклорне озвучення вистави з рівня музичного супроводу на рівень музичної драматургії. Таким чином, можна стверджувати, що НРФТ є тим підґрунтям, на якому створюється сучасне сценічне втілення народнопісенної культури у творчій діяльності молодих етномузикологів.

Висновки. Розглянута специфіка НРФТ у сучасному культурному просторі окреслює перевагу професійного підходу до подальшого розвитку традиційного мистецтва. Визначено, що НРФТ являє собою комплекс науково-дослідницької діяльності та має основні напрями, пов'язані з теоретичною НРФТ та практичною НРФТ; розглядається як підґрунтя виконавсько-дослідницької

діяльності сучасного музичного виконавства фольклористичного напрямку; має тісний взаємозв'язок з репродуктивним типом ВРФТ.

Обґрунтовано основні принципи та методологічні засади впровадження НРФТ у навчальний процес (на прикладі науково-творчої роботи студентів кафедри українського народного співу ХДАК, учасників фольклористичного гурту «Фарби») і майбутню професійну виконавську та педагогічну діяльність молодих етномузикологів: а) опанування навчального комплексу профільюючих дисциплін (теоретичних, аналітичних, виконавсько-практичних) кафедри; б) аналітична робота з друкованими фольклорними й архівними матеріалами «Лабораторії фольклору ХДАК», особистими фондами викладачів, випускників кафедри та відомих харківських фольклористів; в) сценічне втілення набутих знань та навичок в активній творчо-виконавській (музичній і театральній) діяльності.

Перспективи подальших досліджень. Продовження подальшої розробки проблематики наукової реконструкції фольклорного тексту зумовлена нагальною потребою українського етномузикознавства вивчення новітніх методологічних підходів до дослідницької, педагогічної та творчої (виконавської) діяльності фахівців фольклористичного напрямку. Доцільно розглядати НРФТ як складову загальної реконструкції фольклорного тексту в системно-культурологічному контексті в контексті музичної культури та мистецтва.

Завдяки цьому маємо потенціал подальшого збереження та розвитку національної культури народного традиційного напрямку.

Список використаних джерел

1. Алексеев Э. Е. Фольклор в контексте современной культуры / Э. Е. Алексеев. — М. : Сов. композитор, 1988. — 237 с.
2. Гриця С. Й. Фольклор у просторі та часі. Вибрані статті / С. Й. Гриця. — Тернопіль : «АСТОН», 2000. — 228 с.
3. Осадча В. М. Транскрипція народної музики : прогр. та навч.-метод. матеріали до курсу / Харків. держ. акад. культури ; уклад. Осадча В. М. — Харків : ХДАК, 2010. — 42 с.
4. Пасічник В. Володимир Гошовський на кафедрі української фольклористики / В. Пасічник // Вісн. Львів. ун-ту. Вип. 10. — Львів, 2011. — С. 21–43. — Серія «Мистецтво».
5. Райкова И. Н. Восприятие фольклорного текста в полевых и аудиторных условиях / И. Н. Райкова // Вестн. МГПУ. — 2011. — №2 (7) 2011. — С. 81–87. — Серия «Филологическое образование».
6. Хай М. Музично-інструментальна культура українців (фольклорна традиція) : наук. вид. / М. Хай. — Київ — Дрогобич, 2007. — 537 с.

References

1. Alekseev E. E. Folklor v kontekste sovremennoy kultury / E. E. Alekseev. — M. : Sov. kompozitor, 1988. — 237 p.
2. Hrytsia S.Y. Folklor u prostori ta chasi. Vybrani statti / S.I. Hrytsia. — Ternopil : «ASTON», 2000. — 228 s.
3. Osadcha V. M. Transkryptsiiia narodnoi muzyky : prohr. ta navch.-metod. materialy do kursu / Kharkiv. derzh. akad. kultury ; uklad. Osadcha V. M. — Kharkiv : KhDAK, 2010. — 42 s.
4. Pasichnyk V. Volodymyr Hoshovskyi na kafedri ukrainskoi folklorystyky / V. Pasichnyk // Visn. Lviv. un-tu. Vyp. 10. — Lviv, 2011. — S. 21–43. — Seriiia «Mystetstvo».
5. Raikova Y. N. Vospriyatie folklorного teksta v polevykh i audytornykh usloviyakh / Y. N. Raikova // Vestn. MHPU. — 2011. — №2 (7) 2011. — S. 81–87. — Seriya «Filologicheskoe obrazovanie».
6. Khai M. Muzychno-instrumentalna kultura ukrainsiv (folklorna tradytsiia) : nauk. vyd. / M. Khai. — Kyiv — Drohobych, 2007. — 537 s.

■ UDC 781.7:398.8

Breslavets G. M., Senior Teacher, postgraduate, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv
gala.Ojra@gmail.com

THE SIGNIFICANCE OF SCIENTIFIC RECONSTRUCTION OF THE FOLKLORE TEXT IN PROFESSIONAL FORMATION OF THE MODERN YOUNG ETHNOMUSICOLOGISTS: METHODOLOGICAL ASPECTS

The aim of this paper is to define the specificity of the modern scientific reconstruction of the folklore text and its focus areas. Methodological aspects of scientific reconstruction of the folklore text are implemented into the academic process and scenic practicum of modern young ethnomusicologists using the students' creative activity as an example.

Research methodology. Scientific reconstruction of the folklore text as the part of modern folklore process in social cultural field is enlightened in fundamental works of the outstanding folklorists of the Soviet-era, Ukrainian modern ethnomusicologists etc.

Results. The analyzed specificity of the SRFT (Scientific Reconstruction of the Folklore Text) in the modern cultural field highlights the advantage of professional approach to the further development of traditional art. It is identified that SRFT represents the complex of the scientific and research activities and has theoretical SRFT and practical SRFT focus areas; it is closely related to the reproductive type of SRFT.

Novelty. The author substantiates the definition and specificity of scientific reconstruction of the folklore text and its theoretical and practical SRFT focus areas for the first time. The article summarizes implementation of SRFT in researching and performing activities of students of the Ukrainian national singing department of the KhsAC who are also the members of the folklore group «Farby».

The **practical significance.** Methods of the SRFT are successfully implemented and contribute to the development of the practical training of performing students. The scientific method determines the main aim of this work such as upgraded and detailed studying of the specificity of the folklore source (for example, its genre, the specificity of its regional peculiarities of traditional performance) and possible variants of its representation in context of performing reconstruction.

Надійшла до редколегії 04.04.2015 р.